

5 CÉNTIMOS

XERRIM

SETMANARI BILIGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre : 0'75 ptas.

Extranjero: Un año : 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración

Luna, 27.—SOLLER, (Mallorca)

No se devuelven los originales

NIT DE GATS

Sa nit si tan voler, era un poc nica, assent qu'hey havia miglots que de tant en quant cuidavan d'aturá a sa claró que sa generosa lluna enviava a la terra.

De dins un tevernuto en sortiren cinc homos amb una moixa regular, y com que Deu volgué que no tenguessim mes dobbés, no tengueren mes remey que aná a penderetjá perque aixó d'está dins sa taverna y no beura, no son cuentos de borratxos.

Partiren idó a seure an es predissos d'una plassa, dispots a escorxarlé álla, però com que duyan molta xerrera, deixaren es dormi per lo derrés.

—Tomeu, digué un d'ells.—Qu'hey posas que no saps ahont troban sas perlas.

—Retosca, no's massa mal de sebre; a ca s'argenté,—contestá s'aludit.

—No te dic ahont las venen. Ahont sa fan.

—An aixó no'hu sé.

—An es fons de la má torpe. Y tú Toni—dirigintse a un'altra—mahem si saps aixó. Qu'han de diu per aná a cerca perlas?

—Molt de dobbés.

—¡Eeeh! Sou massa ases per trebre llistons d'aquestas cosas. Però mahem si sabeu aixó: Qu'han de manesté per aná an el Cel?

—Unas alas.

—Cuánt heu dic jo que heu sou ases. Però callau que veitx senyals d'aigony convé comensá a parti.

—Qué ha d'haveri senyals d'aigo. Amb aixó si que no me muyas es nas de salte va.

—Te dic qu'hey ha senyals d'aigo. Veus aquella claró groguenca de devora sa lluna? Idó alló es senyal d'una etselenta tempestat.

—Alló no's senyal de res. Cuánt ha de ploura totas sas estrellas slamagan. Alló es sa verdadera senyal.

—Y ja'hu son torpes,—contestá un d'ells.—Cuánt ha de ploura sa lluna no dona colós groguens, sino que fuitx com ánima que dú el dimoni.

—Vaje uns caps dús,—digué un altre.—Qué heu d'aná a discuti cosas que no sabeu jo vos juc es coll que cap de voltros coneix sa senyal d'aigo.

—lo si—digué un qu'encara no havia dit paraula.

—Mahem idó si heu saps.

—May es mes senyal d'aigo qu'aquell dia que no tenui dobbés per comprá vi.

PEP NOY

S'excursió a Manacó

Diumenje passat tengueren es gust de visita aquesta agricola Ciutat, sa «Lira Sollerense» en compaña d'ets exploradós de Sólle, variós de Palma y unas famellas sollericas d'aquestas d'uis vius y mirada eléctrica, que serian capás de té alsá s'uy a tots es pollos, galls y tenrals, encare que fossen d'aquests que sempre pareix qu'han perdut un billet de cent pesetas justas.

Tot aquest personal v'asse rebut a s'estació des tren, pes nostro Ajuntament, se Banda del senyó Rosselló, una secció espigolada d'ante-exploradós manacorins, y altres personalitats.

Seguidament ets excursionistas anaren an es Convent, a compás de briosos passos dobles que deixaven senti sas bandas qu'amb armonía tocaven. Tant redoblat duyen es pas variás sollericas, que sense donarsen conta haguessen posat es peu tres vegadas a demunt un mateix ladrillo.

¡Vaja unas famellas!

Es sol ja comensava a picá granat cuánt ets excursionistas sense du sa panxa afeerrada a s'esquena, com se suposa, partiran de cap a ses Covas, amb un carillet de dale, dale, ahont per buria sas imoralitats cinematográficas, hey entraren amb bastants de llums artificials, per lo cual se vora que no sortiren des limites de sa moral.

Es decapyespre, sa banda de sa «Lira» doná un concert a sa plassa de Sallent, deixant senti un selecta repertori, el cual fong escoltat pe sa multitud de persones qu'allá se congregaren y aplaudit freneticament.

Cuánt ets excursionistas se veren precisats a abandonar es nostro poble, una numerosa juventud aná an es tren per donarlos una entusiasmada despedida, com a prova d'atenció.

Allá no faltaren exclamacions de ¡adiós! Mocado y capells al aire y un sens fi de besitos que traspasavan pe se telegrafia sensa fils.

Noltros mes humils qu'es demés donam sa més cumplida enhorabona, si es qu'aquesta siga per ells acceptada, an ets iniciadós de tal excursió y demés membras que prengueren part en ella.

J. VARA

En vista qu'as meu companyero Vara ja ha feta sa descripció anterió, no me queda mes que di que vaix teni una gróssa satisfacció de veure sa cordura y moral de ses simpáticas sollericas, aixi com també d'ets atents modals y cortesas paraulas en que me conversaren un parey de ellas que vaix teni s'ocasió de ferlas variás preguntes; y a mes de tres

lindás jovenetas qu'estaven assegudas an es portal de «Ca ne Frede» a sa Bassa, vaix queda encantat de se dulsura y amabilidad en que parlavan a tres pollos manacorins; un qu'estave as mitx (bon resetre) tenia sa baye que li caye de veurerse tan ben correspost per sa que tenia a conte seu, cosa que per aquí no s'acostuma. Ademés faitx constá que se conduta de ses sollericas no va deixá res que desitjá y donc per acabad a aquesta resenya, donant s'enhorabona a tots ets excursionistas, molts d'añys de vida y que puguin torná prest acompanyats de molt mes número femenino.

Es CORRESPONSAL

Manacó 15 Juny 1919

SA SOGRA D'EN PAU

Sa sogra d'en Pau Pilotas es dona de puñy estret y segons mos diu no admet qu'es jenres sian cabotas, y com qu'en Pau es cabota y ademés curtet d'alsada, me reb cada bufatada que no ca'l es prend'en nota.

Sa sogre vol sia maurista y en Pau diu que no, amb arrac pues cata-clinc, cata-clanc ja tenim batalla en pista. En Pau de sorti te fam y sa sogre el vol a jeure en Pau es jenit vol treure y volestescudellam!

Un vespre molt infernal de brega bastant madura, tirá en Pau pe sa cintura de cap a dins s'orinal.

Y aquestas bregas tan grosas sempre seguit han sotceit des que passá aquella nit qu'es celebrasen sas nosses.

Fará dos anys a la torta qu'ella, a un punt molt antiseptic, tengué un atac cataleptic y la donaren per morta.

La dugeran a enterrá més posantle a dins a sa tomba es fossé sa caixa tomba y en so cop la despertá. Es susto fong des redons pues tant d'efecta doná. qu'una senyora hey deixá sas sabatas amb tacons.

Y en Pau seguí en pesadilla y de llevó ensá mos gruñy pues cuánt no reb amb so puñy reb amb una sebatilla.

Pero ara ha cridada tant y mos ha pres tal rabada qu'encesa s'es acupada y ha morta an es tal instant.

En Pau es seus dits li suen avisa y li fan sa caixa y cuánt mos vé s'orabaixa cap a enterrá la sen duen.

Estant tot ja preperat y cuánt molta de gent plora perque s'acostada s'hora d'aficarlé an es forat, en Pau an es fossé vá y diu: —Alerta en so pas no fos cosa es remanás y tornás resucitá.

PEP NOY

Tenda de mobles

d'en **GUIEM CALVO**

Carré de sa Rectoria, 16—SOLLER

Tallé de fusteria y mobles

Móbles de maderas sanas, fabricats en tal Tallé. També fan de lo més bé portas, somiers y persianas. Heu fan tot de lo milló: Baratura y perfecció.

De sa Regió DE PALMA

D'ES CARRE D'ES VI

Aquella peixetera que fa oló en passá pes carré, y per mes senyes, que li diven ne Rumba, qu'es sa mara d'es llios, també té una fia que puje igual, y qu'en havé d'aná a fé feina sempre está malalta, pero qu'encamvi no hey está en yeni un barco de marinos, per aná a sercarlós en sa mara, perque sa fia no sap parlá, es foresté y sa mara parlant es xamporrat tot heu arregla. Cuánt arriba aquell innocent na Rumba li diu: —Qué no saps qu'han vengut a demenar sa teva fia per casá? y s'innocent contesta qu'está content.

Es cas es, que no considerran que tot lo que passa es veinats heu veven, y es remolí de gent qu'hey ha an es portal, de tot aixó sen entera, y elles ni siquere en fan cas, ni hasta de passá en so «fanelet», perque es marinos passen gust de veurerlés corre per aquí y per aquidessá, y llevó entre tots, pegan es glopét.

Alerta, bona gent, alerta, en sas borratxeras.

¡Vaje un cine!

DE MANCÓ

Si desanimades estigueren aquí ses eleccions per Diputats a Corts, per part d'ets electós, menos cas han fet encara de ses de Senadós, de les cuals tan sols no s'en ha parlat, y no es que, per noltros, tenguen aquestes menos interés qu'aquelles, sino perque tal vegada confiaven en que se aplicaria s'article 29 y sortiria reelegit senadó sa persona que noltros desitjam.

Se tracta de L'amón Nofre des Refals, fiy d'aquest poble, que, desde temps inmemorial ostenta aquest elevat carrec, a gust y satisfacció d'ets habitants d'aquest llogaret, y es seu voltants.

Aquest homo, ha fet pes seu destricté tot

